

วิธีค่า เนินการวิจัยและรวมรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้ตัวแบบที่เสนอโดยสไลด์เทป ต่อการเพิ่มพูนความร่วมมือของเด็กกลุ่มอายุ 5-6 ปี และกลุ่มอายุ 7-8 ปี รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้ตัวแบบที่เสนอโดยสไลด์เทปต่อการเพิ่มพูนความร่วมมือของเด็กกลุ่มอายุ 5-6 ปี และกลุ่มอายุ 7-8 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย จำนวนทั้งสิ้น 12 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับอายุ คือ กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนวัดศรีพงษ์ธรรมนิมิต จำนวน 6 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 5-6 ปี และกลุ่มที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนบ้านคลองบัว จำนวน 6 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 7-8 ปี โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมร่วมมือแบบช่วงเวลาของเด็กกลุ่มอายุ 5-6 ปี ในสภาพการณ์การเล่นในชั่วโมงกิจกรรมสร้างสรรค์ และสังเกตพฤติกรรมร่วมมือของเด็กกลุ่มอายุ 7-8 ปี ในชั่วโมงภาษาไทย จากนั้นนำเด็กที่มีพฤติกรรมร่วมมือ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของช่วงเวลาการสังเกตทั้งหมด สุ่มเลือกได้กลุ่มอายุละ 6 คน และแต่ละกลุ่มอายุที่ทำการสุ่มเลือกครึ่ง เพื่อนำมาเป็นกลุ่มทดลอง 3 คน และกลุ่มควบคุม 3 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยค่า เนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยสุ่มเลือกเด็กนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ซึ่งเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยวิธีจับลากมา 2 ห้อง ห้องละ 20 คน

จากนั้นก็ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือ เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมร่วมมือต่ำ ตามคำรายงานของครูประจำชั้น และ
2. เป็นเด็กที่มีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมร่วมมือต่ำกว่าร้อยละ 50 ของช่วงเวลาการลังเกตในช่วงการเล่นจากการลังเกตทั้งสิ้น 7 วัน

จากนั้นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการตั้งกล่าวมา 6 คน โดยสุ่มห้องเรียนห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม อีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง แล้วสุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากเข้ามา 3 คนจากกลุ่มทดลอง อีก 3 คนสุ่มจากกลุ่มควบคุม

ชั้นที่ 2 สุ่มเด็กนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 7-8 ปี ซึ่งเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาที่ 1 โดยวิธีจับฉลากมา 2 ห้อง ห้องละ 20 คน จากนั้นก็ทำการลังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกับการคัดเลือกเด็กกลุ่มอายุ 5-6 ปี แต่ลังเกตในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาที่มีกิจกรรมให้ร่วมมือกันมาก จากนั้นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการตั้งกล่าวมา 6 คน แล้วสุ่มนักเรียนโดยการจับฉลากเข้ามา 3 คนจากกลุ่มทดลอง อีก 3 คนสุ่มจากกลุ่มควบคุม

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนการทดลอง หลังการทดลองและศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 2 ระดับอายุ แบ่งการทดลองออกเป็น 4 ระยะ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ระยะเส้นฐาน เป็นระยะที่รวมข้อมูลพื้นฐานของพฤติกรรมการร่วมมือของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองของเด็กอายุ 5-6 ปี และ 7-8 ปี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของพฤติกรรมการร่วมมือไว้ดังนี้

1.1 ออกเสียงพูดปรึกษาหารือกับเพื่อนเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมของกลุ่ม
1.2 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนตามที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่ม เช่น เล่นเกมส์ วาดรูป รายละเอียด เล่นบทบาทสมมติ ฯลฯ

1.3 ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในการกระทำกิจกรรมของกลุ่ม

2. ระยะทดสอบก่อนการทดลอง เป็นระยะที่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทึ่งสองระดับอายุจะได้รับการทดสอบด้วยสภาพการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อผู้วิจัยทำการลังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในกลุ่ม ซึ่งสภาพการณ์ที่นำมาใช้นี้จะเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยการเล่นร่วมกันของสมาชิกโดยแบ่งให้เด็กทำงานเป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยจะกำหนดชื่อของภาพที่จะวาด จากนั้นให้เด็กปรึกษา

กันในกลุ่มว่าจะวางแผนอย่างไร แล้วช่วยกันวางแผนภาระนายสี ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการสังเกต พฤติกรรมร่วมมือของเด็กดังกล่าว

3. ระยะทดลอง เป็นระยะที่ให้กลุ่มทดลองทั้งสองระดับอายุ ได้ charm ตัวแบบไลล์ โดยกลุ่มทดลองจะได้ charm ไลล์ตัวแบบก่อนที่จะให้เด็กเข้าสถานการณ์ร่วมมือ และกลุ่มควบคุมจะได้ charm ไลล์ภาระทิวทัศน์ก่อนที่จะให้เด็กเข้าสถานการณ์การร่วมมือ เช่นเดียวกัน เพื่อผู้วิจัย ทำการสังเกตพฤติกรรมร่วมมือของเด็ก

4. ระยะทดลองหลังการทดลอง เป็นระยะที่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งสองระดับ อายุ จะได้รับการทดสอบด้วยสภาพการณ์ผู้วิจัยสร้างขึ้น เช่นเดียวกับระยะทดลองก่อนการทดลอง เพื่อผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในกลุ่มของเด็กอีกครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือ สำหรับผู้สังเกต 2 คน
2. เครื่องเล่นเทปปิดเสียงบันทุฟังได้ทั้ง 2 คน ใช้เป็นเครื่องสัญญาณสำหรับ ผู้สังเกต 2 คน
3. เทปบันทึกสัญญาณการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลา มีทั้งหมด 60 ช่วงเวลา รวม 30 นาที
4. แฟ้มไลล์ (Tapes) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
5. เครื่องฉายไลล์ 1 เครื่อง
6. บทสัมภาษณ์ 8 เรื่อง
7. เครื่องเล่นเทป และต้นเทปเสียงประกอบภาพจากกลุ่มไลล์เทป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนการทดลอง
 - 1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแบบ ความหมายและ ความสำคัญของพฤติกรรมการร่วมมือ ศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมระดับวิทยุเรียน ระดับ ประถมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเขียนบทกลุ่มไลล์ตัวแบบการ์ตูนที่เกี่ยวกับ

พฤติกรรมร่วมมือในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน 8 เรื่อง โดยมีความยาวเรื่องละประมาณ 5 นาที เพื่อนำมาเป็นกิจกรรมให้ลูกอเลียนแบบ

การเขียนคั่งโครงเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มพุทธิกรรมการร่วมมือได้เสนอเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

1) ให้เห็นลักษณะพุทธิกรรมของเด็กที่มีการแสดงพุทธิกรรมการร่วมมือกับเพื่อนต่า เช่น นั่งเฉย ๆ ไม่ช่วยเพื่อนทำงาน เอางานอื่นเข้ามามาก

2) แสดงทักษะในการแสดงพุทธิกรรมการร่วมมือ เช่น รู้เป้าหมายของกลุ่ม ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

3) ให้เห็นผลเมื่อตัวแบบแสดงพุทธิกรรมการร่วมมือ เช่น เป็นที่รักในกลุ่มเพื่อน สามารถทำงานได้สำเร็จ โดยในแต่ละเรื่องจะเรียงลำดับพุทธิกรรมของตัวแบบดังนี้

1. ตัวแบบยังไม่มีพุทธิกรรมการร่วมมือ โดยตัวแบบเล่นหรือนั่งเฉย ๆ

2. ตัวแบบเริ่มมีพุทธิกรรมการร่วมมือ โดยตัวแบบเป็นฝ่ายเริ่มแสดงพุทธิกรรมการร่วมมือกับเพื่อนเอง หรือตัวแบบถูกข้ากชาน หรือเป็นผู้ตอบสนองต่อการร่วมมือของเพื่อนในกลุ่ม

3. ตัวแบบแสดงความพึงพอใจที่ได้ร่วมมือกับเพื่อนโดยเพื่อน ๆ หันมาสนใจและชื่นชอบตัวแบบ และได้รับการเสริมแรงจากคุณครูภายหลังที่ได้ร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน

1.1.2 นำบทสไลด์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อศึกษาความถูกต้องของการสื่อความหมาย แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

1.1.3 วัดภาพการสื่อสารตามบททดสอบร่วมกับนายายสี จากนั้นลองนำไปใช้กับเด็กกลุ่มระดับอายุตามการวิจัยโรงเรียนวิรบุตร จำนวน 40 คน คู่ตัวแบบการสื่อสารซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เล่าเรื่องตามบทสไลด์ วันละ 1 เรื่อง สัปดาห์ละ 4 เรื่อง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ภายหลังจากคู่ตัวแบบในแต่ละวัน ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนทั้งหมด โดยคุ้วานักเรียนเห็นลักษณะของตัวแบบ เริ่มจากไม่มีพุทธิกรรมการร่วมมือกับเพื่อน แล้วเปลี่ยนมาแสดงพุทธิกรรมการร่วมมือในภายหลังหรือไม่ รวมทั้งเข้าใจถึงผลกระทบของการร่วมมือ และการไม่ร่วมมือได้ถูกต้อง โดยกำหนดว่าบทสไลด์แต่ละเรื่อง นักเรียนร้อยละ 80 เน้นได้ตรงกัน

ผู้วิจัยจะนำกลไล์ตัวแบบมาใช้ ผลปรากฏว่ากลไล์แต่ละเรื่อง นักเรียนเห็นได้ตรงกัน
เท่ากันร้อยละ 82.5, 85, 90, 85, 87.5, 85, 90 และ 95

1.1.4 ถ่ายภาพนั่งลงในพิล์มลайл์ ซึ่งพิล์มลайл์นี้จะมีเนื้อหาของ
พฤติกรรมการร่วมมือ 8 เรื่อง (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

1.1.5 บันทึกเสียงพูดของตัวแสดงประกอบภาพในการศูน

1.1.6 ลайл์ภาพทิวทัศน์ ผู้วิจัยได้นำภาพสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง
กับพฤติกรรมการร่วมมือจำนวน 8 เรื่อง ความยาวเรื่องละ 5 นาที

1.2 จัดทำแบบลังเกตและบันทึกพฤติกรรม

1.3 จัดทำแบบบันทึกเสียง บันทึกสัญญาณเสียงที่ช่วยกำหนดช่วงเวลาในการ
สังเกตพฤติกรรม และช่วงเวลาพัก เพื่อบันทึกพฤติกรรม

1.4 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยฝึกการลังเกต และบันทึกพฤติกรรมร่วมกันโดยฝึก
จนกว่าจะมีค่าความเที่ยงตรงกันในการสังเกต ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นจำนวน 3 ครั้งต่อ กัน

1.5 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการลังเกต และบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือกัน
ของเด็กกลุ่มอายุ 5-6 ปี และกลุ่มอายุ 7-8 ปี แล้วคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการลังเกตและบันทึกพฤติกรรม

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการลังเกตและบันทึกพฤติกรรมพร้อมกัน โดยใช้การลังเกต
แบบช่วงเวลาการสังเกตพฤติกรรมช่วงเวลาละ 20 วินาที หยุดพักเพื่อบันทึกผลการลังเกต
พฤติกรรม 10 วินาที รวม 60 ช่วงเวลา ในระยะเวลา 30 นาที การบันทึกพฤติกรรมและ
บันทึกผลการลังเกตพฤติกรรมลงในแบบบันทึกพฤติกรรมตามช่วงเวลาที่ลังเกต การบันทึกพฤติกรรม
ในแบบบันทึกจะบันทึกโดยไล่เครื่องหมาย "1" ในช่อง เมื่อเห็นว่านักเรียนที่ถูกลังเกต
แสดงพฤติกรรมการร่วมมือกัน และเว้นว่างไว้ในช่องเมื่อเห็นว่านักเรียนที่ถูกลังเกตไม่แสดง
พฤติกรรมการร่วมมือกันในช่วงเวลาของการลังเกตนั้น

ในการลังเกตและบันทึกพฤติกรรม ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยฟังลักษณะเสียงของช่วงเวลา
ของการลังเกตพฤติกรรมจากเครื่องบันทึกเสียงเครื่องเดียวกัน ซึ่งเสียงหนึ่งที่ฟังได้ 2 คน
ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย นั่งลังเกตและบันทึกพฤติกรรมอยู่ข้างห้องเรียน และนั่งห่างกันคนละมุมห้อง

วิธีการลังเกตจะเริ่มลังเกตเมื่อได้ยินเสียงลักษณะให้ลังเกตและหยุดลังเกต
เมื่อได้ยินเสียงลักษณะให้บันทึก ในขณะเดียวกันบันทึกผลการลังเกต เมื่อได้ยินเสียงลักษณะให้

ลังเกตที่ลังเกตอิกคริ่งหนึ่ง เมื่อได้ยินเสียงลูกูญำให้บันทึกก์หยุดการลังเกต และในขณะเดียวกัน ก็บันทึกผลการลังเกต ทำลับกันไปเรื่อย ๆ จนครบ 30 นาทีติดต่อกัน

ความเที่ยงของ การลังเกต

น้ำข้อมูลที่ได้จากการลังเกต และบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือมาหาค่าความเที่ยง ระหว่างผู้ลังเกต โดยคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้

Point-by-Point Agreement = A X 100 (Kazdin 1982 : 54)

A+D

A = จำนวนช่วงเวลาที่ผู้ลังเกตทั้ง 2 คน ลังเกตเห็นตรงกันในช่วงนั้น

D = จำนวนช่วงเวลาที่ผู้ลังเกตทั้ง 2 คน ลังเกตเห็นไม่ตรงกันในช่วงนั้น

ผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัยฝึกการลังเกตพุติกรรมการร่วมมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยรักษาความเข้าใจให้ตรงกันเกี่ยวกับลักษณะของ

พุติกรรมการร่วมมือ

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยลังเกตพุติกรรมการร่วมมือของเด็กอายุ 5-6 ปี ชั่วโมง กิจกรรมสร้างสรรค์ โดยแต่ละวันจะใช้เวลาในการฝึกการลังเกตแบบช่วงเวลาในเวลา 30 นาที โดยลังเกต 20 วินาที ผัก 10 วินาที รวมช่วงเวลาของการลังเกต 60 ช่วงเวลา โดยจะทำการลังเกตเด็กกิ๊กคนไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบคน แล้วเริ่มต้นลังเกตใหม่อิกคริ่ง จนหมดเวลาของการลังเกต ซึ่งในแต่ละครั้งของการลังเกต เด็กจะได้รับการลังเกตคนละ ประมาณ 3 ช่วงเวลา และจะฝึกการลังเกตจนกระทั่งได้ค่าความเที่ยงของการลังเกตตรงกัน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 เป็นจำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน

2.1 ผู้วิจัยจะเริ่มดำเนินการลังเกตพุติกรรมร่วมมืออิกคริ่ง เพื่อคัดเลือก กลุ่มตัวอย่างย่อย โดยลังเกตกิ๊กคนเข่นเดียวกับการฝึก แล้วลังเกตหมุนไปเรื่อย ๆ จนครบคน แล้วเริ่มลังเกตใหม่ครบเวลา ในการลังเกตแต่ละครั้งเด็กจะได้รับการลังเกตคนละ 3 ช่วง เวลา จะลังเกตทั้งสิ้น 10 ครั้ง ดังนี้เด็กแต่ละคนจะได้รับการลังเกตทั้งสิ้น 30 ช่วงเวลา แล้วคำนวณดูว่าเด็กนักเรียนคนใดที่มีช่วงเวลาของการแสดง พุติกรรมการร่วมมือต่ำกว่าร้อยละ 50 ของช่วงเวลาการลังเกตทั้งหมด ก็จะทำการคัดเลือกเพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างย่อย

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยลังเกตพุติกรรมการร่วมมือของเด็กอายุ 7-8 ปี ในชั่วโมง ภาษาไทย โดยแต่ละวันจะใช้เวลาในการฝึกการลังเกตแบบช่วงเวลา ใช้เวลา 30 นาที

โดยสังเกต 20 วินาที พัก 10 วินาที รวมช่วงเวลาของการสังเกต 60 ช่วงเวลา โดยจะทำการสังเกตเด็กที่ลิขคนไปเรื่อย ๆ จนครบกึ่งครึ่งหนึ่งแล้ว เริ่มสังเกตใหม่มืออิกรึ่งจนหมดเวลาของการสังเกต ซึ่งในแต่ละครึ่งของการสังเกต เด็กจะได้รับการสังเกตคนละประมาณ 3 ช่วงเวลา และจะฝึกการสังเกตจนครบกึ่ง ได้ค่าความเที่ยงของการสังเกตตรงกันไม่ต่างกว่าร้อยละ 80 เป็นจำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน

3.1 ผู้วิจัยจะเริ่มทำการสังเกตพฤติกรรมการร่วมมืออิกรึ่งเพื่อคัดเลือกลุ่มตัวอย่างย่อย โดยสังเกตที่ลิขคนเข่นเดียวกับการฝึกแล้วสังเกตหมุนไปเรื่อย ๆ จนครบคนแล้ว เริ่มสังเกตใหม่จนครบเวลา ในการสังเกตแต่ละครึ่ง เด็กจะได้รับการสังเกตคนละ 3 ช่วงเวลา จะสังเกตทั้งสิ้น 10 ครั้ง ตั้งนี้เด็กแต่ละคนจะได้รับการสังเกตทั้งสิ้น 30 ช่วงเวลาแล้ว คำนวณคุณว่าันกเรียนคนใดที่มีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการร่วมมือต่างกว่าร้อยละ 50 ของช่วงเวลาการสังเกตทั้งหมดที่จะทำการคัดเลือกเพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างย่อย

2. ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

2.1 ระยะเล่นฐาน ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์

2.1.1 ระยะนี้ผู้วิจัยจะทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือของเด็กทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยเด็กจะตั้งอายุ 5-6 ปี ผู้วิจัยจะสังเกตในช่วงไม่กิจกรรมสร้างสรรค์สังเกต 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน โดยสังเกตวันละ 20 นาที โดยสังเกตแบบสุ่มช่วงเวลา ทำการสังเกต 20 วินาที พัก 10 วินาที รวม 40 ช่วงเวลา การสังเกตแบบสุ่มช่วงเวลาจะสังเกตเด็กไปที่ลิขคน จนครบคนแล้วเริ่มสังเกตคนที่ 1 ใหม่ วนไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลาการสังเกต ซึ่งแต่ละครึ่งของการสังเกตเด็กแต่ละคนจะได้รับการสังเกตประมาณ 13 ช่วงเวลา

2.1.2 ผู้วิจัยทำการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือของเด็กทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ของเด็กจะตั้งอายุ 7-8 ปี โดยสังเกตในสภาพการณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ใช้เวลาในการสังเกต 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน โดยสังเกตวันละ 20 นาที สังเกตแบบสุ่มช่วงเวลา ทำการสังเกต 20 วินาที พัก 10 วินาที รวม 40 ช่วงเวลา การสังเกตแบบสุ่มช่วงเวลาจะสังเกตเด็กไปที่ลิขคนจนครบคนแล้ว เริ่มสังเกตคนที่ 1

ใหม่ วนไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลาของการสังเกต ซึ่งแต่ละครั้งของการสังเกตเด็กแต่ละคน จะได้รับการสังเกตประมาณ 13 ช่วงเวลา

2.2 ระยะทดลองก่อนการทดลอง ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทดลองพฤติกรรมการร่วมมือในสภาพการณ์การวางแผนภาระนายสิริรวมกันของเด็กในกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยสร้างสภาพการณ์ให้เด็กได้ร่วมมือกันวางแผนภาระนายสิริด้วยกัน โดยจัดสภาพการณ์ให้เล่น 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที

สำหรับเด็กกลุ่มตัวอย่างระดับอายุ 5-6 ปี ใช้เวลาในการวางแผนภาระนายสิริ 20 นาที ซึ่งในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือด้วยวิธีเดียวกับระยะเวลาเดินฐาน ส่วนเด็กกลุ่มตัวอย่างระดับอายุ 7-8 ปี ก็จะได้รับการจัดสภาพการณ์การวางแผนภาระนายสิริรวมกันเป็นเวลา 20 นาที และในขณะที่เด็กเล่นวางแผนภาระผู้วิจัยก็จะทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือเช่นเดียวกับระยะเวลาเดินฐาน โดยสังเกต 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที

2.3 ระยะทดลอง ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ สำหรับเด็กอายุ 5-6 ปี ระยะนี้เป็นระยะให้ตัวแบบกับนักเรียนในกลุ่มทดลอง โดยแยกนักเรียนในกลุ่มทดลองไปคูล์ไลล์เทป ซึ่งแสดงพฤติกรรมการร่วมมือ ความพยายามของเรื่องประมาณ 5 นาที ก่อนเข้ามิงกิจกรรมสร้างสรรค์ 10 นาที รวม 8 ครั้งครึ่งละ 1 เรื่อง สัปดาห์ละ 4 เรื่อง ไม่เข้าเรื่องกัน ใช้เวลา 2 สัปดาห์ รวม 8 เรื่อง และแยกนักเรียนในกลุ่มควบคุมไปคูล์ไลล์กิฟท์กิวัคก์ก่อนเข้ามิงกิจกรรมสร้างสรรค์ 10 นาที รวม 8 ครั้ง ครึ่งละ 1 เรื่อง สัปดาห์ละ 4 เรื่อง ไม่เข้ากัน ใช้เวลา 2 สัปดาห์ หลังจากนักเรียนในกลุ่มทดลองคูล์ไลล์ตัวแบบและนักเรียนในกลุ่มควบคุม คูล์ไลล์กิฟท์กิวัคก์เสร็จในแต่ละวัน จะถูกปล่อยให้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนอีก 7 ชั่วโมง ผู้วิจัยจะทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือของนักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ตลอดระยะเวลา 20 นาทีแรกของชั่วโมงกิจกรรมสร้างสรรค์

สำหรับเด็กอายุ 7-8 ปี ระยะนี้เป็นระยะให้ตัวแบบกับนักเรียนในกลุ่มทดลอง โดยนำนักเรียนในกลุ่มทดลองไปคูล์ไลล์กิฟท์กิวัคก์ซึ่งแสดงพฤติกรรมการร่วมมือ ซึ่งเป็นสไลล์ชุดเดียวกันกับที่นำเสนอให้เด็กอายุ 5-6 ปีได้ชม ความพยายามของเรื่องประมาณ 5 นาที ให้คูล์ไลล์ก่อนวิชาภาษาไทย 10 นาที คูล์ไลล์วันละ 1 เรื่อง สัปดาห์ 4 เรื่อง ไม่เข้าเรื่องกันใช้เวลา 2 สัปดาห์ รวม 8 เรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยได้แยกนักเรียนกลุ่มนี้ไปคูล์ไลล์กิฟท์กิฟท์กิวัคก์ก่อนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 10 นาที เช่นเดียวกับกลุ่มทดลองโดยคูล์ไลล์วันละ 1 เรื่อง

ความยาวของเรื่องประมาณ 5 นาที สัปดาห์ละ 4 เรื่อง ไม่เข้าเรื่องกัน ใช้เวลา 2 สัปดาห์ หลังจากนักเรียนในกลุ่มทดลองและนักเรียนในกลุ่มควบคุมดู **ໄລດ້ເສົ້າຈິນແຫ່ລະວັນຜູ້ວິຊຍະກຳການສັງເກດແລະນັນທຶກພຸດທິກຮມການຮ່ວມມືອຂອງເຕັກລຸ່ມຕ້ວອຍ່າງທຶນກຳລຸ່ມຄວນຄຸມແລກຳລຸ່ມທົດລອງໃນວິຊາພາສາໄກຢູ່ຕລອອຕະຍະເວລາ 20 นาທີແກ່ການຮັບຮັດການຮຽນ**

2.4 ระยะทางส่วนหลังการทดลอง ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทดสอบพฤติกรรมการร่วมมือในลักษณะการผู้การวางแผนภาระนายสีร่วมกันของเด็กในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอายุ รวมทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอีกด้วยหนึ่ง โดยสร้างสภาพการณ์ให้เด็กได้รับภาระนายสี เช่นเดียวกับระยะทางส่วนก่อนการทดลอง สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการร่วมมือเช่นเดียวกับระยะ เลื่อนฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลให้ไว้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมร่วมมือของเด็กนักเรียนในชั้นเรียนทั้งสองระดับอายุ ของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ตลอดระยะเวลาการทดลอง คือระยะเวลา เลี้นร้าน ระยะเวลาสอนก่อนการทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะเวลาสอนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำข้อมูลจากการลังเกตและบันทึกพฤติกรรมร่วมมือของเด็กนักเรียนในชั้นเรียน ทั้งสองรายดับอายุที่มีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ลังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของช่วงเวลาการลังเกตมาหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมร่วมมือ
 - ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมร่วมมือของเด็กนักเรียนในแต่ละรายดับอายุ กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ในรายบททดสอบก่อนการทดลอง และรายบททดสอบหลังการทดลอง ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t -test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX